

Men skulde det ikke kunne lykkes, vil jeg i hvert Fald ønske, at den højtærede Minister, forinden Sagen forhandles videre, vilde give os Oplysning om, hvorledes Overkrigsretten har virket med Hensyn til de enkelte Sager, som den i det forløbne Par Aar har behandlet, om den har givet de tiltalte større Tryghed med Hensyn til, hvorvidt de bleve retfærdigt behandlede ved Dommens Afsigelse, om der ved Afsigelsen af de Domme, som denne Overkrigsret har fældet, og som jo ere endelige, er taget mere humane Hensyn, end Forholdet i mangfoldige Tilfælde har været under den gamle Ordning. Da man i 1908 fik den nuværende Lov om Overkrigsretten, hvilket vel i nogen Grad er en Følge af Husarsagen i 1905, var Tanken den, at man i noget højere Grad, end Tilfældet var, naar Dommerne sad som rent militære og udelukkende holdt sig til den paagældende militære Straffelovs Ord, gennem Indførelsen af Overkrigsretten vilde søge at faa et borgerligt Element ind, der, som jeg sagde før, kunde se mere humant paa Forholdene. Det var altsaa Tanken, da Loven blev given, at man i nogen Grad vilde bort fra de urimeligt haarde Straffe, som i mangfoldige Tilfælde vare idømte, og som ikke stod i noget som helst rimeligt Forhold til den paagældende Forbrydelse. Det blev i 1905 fremhævet, dels af mig, dels af det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), at den militære Retspleje og den militære Straffelovgivning vare en Levning fra Landsknægttiden, som rimeligvis havde været nødvendig, da man havde hvervede Soldater og derfor var nødt til at holde betydeligt strengere Mandstugt, end der bør anvendes overfor værnepligtige Folk. Man burde i nogen Grad bort derfra derved, at man fik et civilt Element ind i den øverste dømmende militære Myndighed. Jeg vil altsaa gerne vide, hvorledes Institutionen har virket i den Henseende, og endvidere, om de tiltalte gennem den nugældende Lov om Overkrigsretten have mere Sikkerhed end tidligere for at blive, om jeg maa bruge det Udtryk, retfærdigt behandlede. Jeg haaber, vi kunne faa disse Oplysninger. Saa kunne vi jo i øvrigt i det Udvalg, der vel sagtens bliver nedsat i Sagen, tale nærmere om det, jeg nævnede først. Jeg tror nemlig, man alvorligt skulde overveje, om det ikke paa Grund af det ringe Antal Sager, der har været forelagt Overkrigsretten, vilde være naturligere helt at ophæve den, hvorved der spares endnu mere, end den højtærede Minister har foreslaaet, og saa

at overlade til Højesteret, maaske med Bistand af et Par militære Medlemmer, at dømme i fremtidige Sager af lignende Art.

Zahle: Jeg havde i Fjor Lejlighed til her i Tinget at gøre Rede for, hvilket Antal Sager Overkrigsretten havde dømt i, og hvorledes disse Domme vare. Jeg paaviste da to Ting, dels at Overkrigsrettens Medlemmer lønnedes urimelig højt efter den bestaaende Lønningslov, dels at Overkrigsretten paa ingen Maade kunde siges at være bleven en Institution, der virkede paa en human Maade, men at tværtimod flere af de afsagte Domme maatte siges at være i en skærende Modstrid med Nutidens Opfattelse af Forholdet mellem Forbrydelse og Straf. Det er jo ganske faa Sager, der overhovedet komme til Overkrigsrettens Paakendelse. Det er ganske klart, at Højesteret meget vel kan overkomme at paadømme ogsaa disse Sager, og der er ikke Tvivl om, at hele Befolkningen vilde føle sig mere tryk ved, at Forseelser, begaaede af militære, i øverste Instans bleve paadømte af den samme højest Domstol, som paadømmer andre Tilfælde af Lovovertrædelse her i Landet. Paa dette Punkt er jeg imidlertid ikke bleven imødekommet. Derimod er det mig naturligvis en Fornøjelse at se, at Finanslovkommissionen og derefter den nuværende Minister have taget Spørgsmaalet op om at spare noget ved en Nedsættelse af de urimelig høje Lønninger, som i sin Tid bleve tillagte Medlemmerne af Overkrigsretten. Det er ikke længere siden end i 1908, at man endnu følte sig opfordret til at tillægge Mænd, som ellers indtage en høj Embedsstilling og have en god Løn, saa store Lønninger og Honorarer for en ringe Virksomhed i Overkrigsretten som 3,000, 2,000 og 1,500 Kr. om Aaret. Nu bliver det jo betydelig nedsat. Det er virkelig meget at spare 9,500 Kr. paa et Beløb af 16,000 Kr., og det er et Vidnesbyrd om, hvor urimelig ødsel man var med Statens Penge, da man gennemførte de Lønninger, som nu blive reducerede.

Jeg har imidlertid nogle Spørgsmaal at gøre den højtærede Forsvarsminister om, hvordan Lønningsforholdet nu vil blive; thi det er mig ikke ganske klart. Nu er der to Formænd, en af Hæren og en af Flaaden, som hver faar 3,000 Kr., og saa er der to Officerer af Hæren og to Officerer af Flaaden, som hver faar 1,000 Kr. Men efter Lovforslaget skal der kun være 4 militære Medlemmer, som skulle have 50 Kr. hver for hver Sag, dog vistnok ikke over 1,000 Kr. hver. Vil det nu sige,